Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 185. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 30-го ВЕРЕСНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, SEPTEMBER 30, 1982 No. 185. VOL. LXXXIX.

ГРОМАДА В ДІТРОЙТІ ОТРИМАЛА 6,7 МІЛЬЙОНА ДОЛЯРІВ НА БУДОВУ ДОМУ ДЛЯ СЕНЬЙОРІВ

Дітройт, Миш. (Р.Д.). — У четвер, 23-го вересня ц.р., до Дирекції „Українського Села" у цьому місті наспіло повідомлення з Департаменту в справах помешкань і розвитку міст, що на побудову Дому для старших віком „Українське Село" призначено 6,736,000 долярів у федеральних фондах.

Подібні повідомлення і ґратуляції з цієї нагоди наспіли від сенатора Доналда Рігля, конґресмена Д.Гертела і від посадника міста Воррену Д.Р.Рандлета.

Згідно з інформаціями, українці отримали найвищу суму з восьми апробованих асиґнацій на стейт Мишиґен у цьому році. Інформації на тему цієї події появилися також у місцевій американські пресі, яка підкреслює, що це найбільша сума в історії стейту на таку ціль.

Корпорація „Українське Село" — це загальногромадська установа, зорганізована з ініціятиви Окружної Управи СУА в Дітройті, метою якої була саме побудова Дому для старших віком. Ця будівля (146 мешканевих одиниць) буде приміщуватися на сімох акрах землі, що знаходиться на Район вул. і 11-ій милі у Воррені.

Дирекція „Українського Села" отримала цю низьковідсоткову позичку при видатній допомозі посадника міста Воррену Д.Р.Рандлета, конґресмена Д.Гертела, о. ігумена Бернарда Панчука, ЧСВВ, та завдяки підтримці церковних і громадських організацій метрополітального Дітройту.

Проголошують нові курси на Філії УКУ у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Як і у минулому, так і цього року, місцева Філія УКУ дає можливість українській громаді поглибити своє знання всяких цікавих ділянок. Цього року дирекція Філії заплянувала курс п.з. „Наука і Релігія". Цей курс має на меті проаналізувати відносини між наукою в стислому зрозумінні цього слова (фізика, біологія тощо, і релігією, та устійнити ці зв'язки, що існують поміж ними.

Інавґураційний виклад у курсі виголосить о.д-р Рафаїл, студит. Його тема: „Найновіші наукові досліди над Острозькою Біблією". Виклад цей відбудеться у вівторок, 5-го жовтня в год. 7:30 вечора. Всі виклади відбуватимуться у вівтірки. Після кожного викладу відбудеться дискусія при каві і солодкім.

Для англомовних українців, Філія влаштовує в цьому семестрі два курси української мови. Є це курс для початкуючих і для тих, що вже мають деяке знання української мови, але бажають його удосконалити. Виклади ці,радше мовні вправи у цих курсах, відбуватимуться у середи о год. 7:30 вечора. Реєстрація на ці курси — 6-го жовтня, год. 7:00 вечора; після реєстрації відбудеться перша лекція.

Докладніші інформації можна отримати від Філії УКУ, 7911 Whitewood Road, Philadelphia, Pa. 19117, тел.: (215) 635-1555.

ДЕМОНСТРАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк., Н.Й. — В суботу, 2-го жовтня ц.р., Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій великого Ню Йорку влаштовує тут демонстрацію у вигляді автокавалькади, яка їхатиме вулицями 14-ою до Парк авеню, 23-ою до Медисон авеню і до 67-ої вулиці і Лексинґтон авеню, де приміщується місія СССР до Об'єднаних Націй. Там відбудеться кінцева зупинка автоколони і короткий мітинґ з виступами представників американського світу і поневолених Москвою народів. Збірка автомобілів на 8-ій вулиці між Першою і Другою авеню. Зустріч учасників-пішоходів о год. 2-ій на 67-ій вулиці. Ціль демонстрації: запротестувати проти російщення українського народу і домагатися звільнення Юрія Шухевича.

Українські студенти вручили Папі петицію за Ю. Шухевича

Українські студенти з ЗСА, Канади, Австралії й Англії у кількости — 21 особи, що прибули до Риму на літні курси в Українськім Католицькім Університеті ім. Папи св. Климентія, виготовили прохання до Сандро Пертіні, президента Італії та до Папи Івана Павла II, в якому просять їх заступитися перед совєтським урядом за Юрія Шухевича, українського політв'язня в СССР. Осип Маціївський, з Торонто, який в той час також побував у Римі, на прохання студентів, мавши можливість доступу до Папи, передав їхню петицію, зміст якої тут поміщуємо:

Ваше Святосте!

Ми — українські студенти, що прибули до Риму з різних країн світу вивчати його старовинну культуру і свою рідну духовну спадщину.

Ми почуваємо себе примушеними просити Вашу Святість заступитися за українських в'язнів у Совєтському Союзі. Особливо ми прохаємо Вашу Світлість допомогти Юрієві Шухевичеві.

Юрій Шухевич був арештований у віці 14 років, тому що він відмовився засудити свого батька Романа, Командира Української Повстанської Армії. Він провів 29 років у в'язницях і табо-

Рим, 21 липня 1982 р.

(Закінчення на стор. 4)

Відбудеться українсько-польська наукова конференція

Ню Йорк, Н.Й. — Як уже інформовано, в суботу, 2-го жовтня ц.р., о год. 10-ій,(а не 11-ій, як подано помилково у статті на цю тему), відбудеться цілоденна наукова українсько-польська конференція з участю шістьох доповідачів, університетських професорів.

З українського боку виступатимуть професори Тарас Гунчак, Франко Сисин і Богдан Цюцюра, з польського — Пйотр Вандич, Анджей Камінськi і Станіслав Скшипек. Відкриє конференцію голова НТШ в Америці д-р Ярослав Падох, закриє екзекутивний директор Польського Наукового Інституту проф. Фелікс Ґрос. Головою у першій сесії буде ред. Іван Кедрин, у другій сесії проф. Тадеуш Ґромада.

Конференція відбудеться в Укаїнському Інституті Америки, 2 Іст 79-та вулиця ріг 5-ої авеню.

Організатоти запрошують українську громаду.

ЗСА НЕ МІНЯЮТЬ СТАНОВИЩА ЩОДО ГАЗОПРОВОДУ

Вашінґтон. — Як повідомив Державний департамент 27-го вересня, державний секретар Джордж Шулц, відкриваючи переговори поміж ЗСА і їх европейськими союзниками у справах, що торкаються побудови совєтського газопроводу з Сибіру до Европи, підтвердив рішуче становище Уряду Роналда Реґена проти цього совєтського проєкту.

Також речник Державного департаменту Джан Гюз, відповідаючи на чутки, що вживаються заходи для розв'язання диспуту у справі санкцій ЗСА проти цього проєкту, заявив, що становище президента Реґена ясне і ніякі переговори у цій справі не ведуться. Дж. Шулц зустрівся і три години переговорював у неділю, 26-го вересня, з міністром закордонних справ Франції Кльодом Чейссоном, а згодом, у понеділок, 27-го вересня, він зустрінувся з міністром Західньої Німеччини Берндом фон Штаденом, щоб обговорити існуючі непогодження поміж ЗСА і їхніми европейськими союзниками у справі газопроводу.

Британський міністер закордонних справ Френсис Пим, промовляючи в Ню Йорку в Товаристві американської закордонної політики, заявив, що існуючі контракти мусять бути виконані. Він далі сказ..в, що Великобританія, так як і ЗСА, бачить совєтську загрозу і прагне зменшити совєтський вплив в деяких східньоевропейських країнах, проте, сказав він, „ми по-різному" підходимо до справи східньозахідних відносин. „Хоч мета у нас спільна, наші засоби для осягнення її, відрізняються". Він заявив, що Великобританія вважає, що послідовне нав'язання відносин „з нашим совєтським сусідом — це єдиний шлях для забезпечення стабільности в Европі".

Президент Франції Франсуа Міттеран, у свою чергу, промовляючи у Франції у понеділок, 27-го вересня, закликав західньоевропейські країни зайняти сильніше становище проти „проникання ЗСА в економіки цих країн" та чинити спротив „намаганням американського Уряду диктувати їхні напрямні у торговельних відносинах", назвавши зусилля президента Реґена припинити участь европейських країн у побудуванні совєтського газопроводу, „недопустимим втручанням". Цей найгостріший дотепер випад проти ЗСА, як кажуть аналітики, стався у наслідок його гострого незадоволення санкціями, що їх наклав президент Реґен на европейські фірми, що постачають частини для газопроводу.

„СССР — найбільша загроза для миру", — твердить Пекін

Пекін, КНР. — Прем'єр-міністер Китайської Народної Республіки Чао Цуянґ заявив у понеділок, 27-го вересня, що Китай бажав би відновити нормальні відносини з Совєтським Союзом, але він, однак, окреслив СССР, як „найбільшу загрозу для миру в світі". До нього долучився Гуанґ Гуа, міністер закордонних справ який знову підкреслив опозицію Китаю до інвазії СССР в Афганістані.

Ці заяви Цуянґ і Гуа зробили наступного дня після виступу першого секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР Леоніда Брежнєва, який намагався „розтопити" дводекадну совєтсько-китайську холодну війну. Л. Брежнєв закликав до нормалізації відносин поміж цими двома країнами на базі „здорового глузду, взаємного довір'я і спільних користей" На початку жовтня совєтський уряд збирається вислати до Китаю делеґацію „на високому рівні", щоб випробувати ґрунт для відновлення китайсько-совєтських переговорів про нормалізацію відносин поміж обома країнами та для полагодження прикордонних суперечок.

Міністер закордонних справ Китаю ще не дав офіційної відповіді на заяву Брежнєва, але неформальну відповідь дав прем'єр-міністер Цуянґ під час його зустрічі з японським прем'єр-міністром Зенко Сузукі, як інформують з поінформованих джерел. Він сказав, що Пекін сподівається внормалізувати стосунки з Совєтським Союзом, проте процес цей буде довгий у зв'язку з численними різницями поміж двома країнами та непорозуміннями. Важливою передумовою для полагодження цих відносин, китайський прем'єр уважає відтягнення совєтського війська з китайсько-совєтських кордонів і з Афганістану та припинення совєтської допомоги в'єтнамській інвазії у Камбоді, інформують з дипломатичних джерел. Міністер Гуа сказав Йошіо Сакузочі, міністрові закордонних справ Японії, що Китай внесе резолюцію в Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй з вимогою виходу Совєтського Союзу з Афганістану та припинення совєтської допомоги В'єтнамові.

Розкол поміж Совєтським Союзом і Китайською Народною Республікою наступив на тлі ідеологічних розходжень ще на початку 1960-их років, коли Китай обвинуватив СССР у спробах домінувати над Китаєм і над світовим комуністичним рухом, Китай домагається також, щоб Москва віддала йому 40,000 кв. миль території, захопленої Совєтським Союзом.

Все ще „вчаться комунізму"

Київ. — Київська газета „Молодь України", орган Центрального Комітету ЛКСМ (комсомолу) України, помістила у числі з 5-го вересня коротке повідомлення про появу двотомового видання писань теперішнього лідера Совєтського Союзу Леоніда І.Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР під дуже шумним наголовком: „Вчитись комунізму". До першої книги, „В.І.Ленін, КПСС про партійне керівництво комсомолом", включено статті, промови, листи і висловлювання В.І. Леніна, документи й матеріяли КПСС з питань партійного керівництва комсомолом, пише згадана газета і „показується роль ВЛКСМ як найближчого помічника і резерву КПСС".

У другій частині, п.з. „Молодим будувати комунізм", „письменник" Л.Брежнєв, навіть не здаючи собі справи, що він вже самим заголовком двотомової книги компромітує СССР і то на 60-му році існування імперії поміщує свої власні доповіді, промови, виступи, привітання, спогади, які, очевидно, не мають жадної, ані літературної, ані політичної вартости для молодого покоління в СССР, не кажучи вже про абсурдність визначення Брежнєвим „основних завдань і напрямних роботи ВЛКСМ на сучасному етапі стосовно до умов розвинутого соціялізму".

Ця інформація „Молоді України" скоріше підходила для редакційної течки гумористичного журналу „Перець".

ЩАРАНСЬКИЙ ПОЧАВ ГОЛОДІВКУ

Вашінґтон. — Як повідомило тут пресове агентство Ройтерс, Анатолій Щаранський розпочав з днем 27-го вересня ц.р. голодівку на неозначений час, тому, що йому постійно конфіскують пошту.

Мати Щаранського, Іда Мільґром каже, що її син від грудня минулого року не мав можливості висилати листи. Вона заявила репортерам в Москві, що Щаранського, який все ще ослаблений після шестимісячного замкнення в самоті минулого року, ця теперішня голодівка може допровадити до смерти.

Представник Державного департаменту ЗСА Ален Ромберґ звернувся із закликом з того приводу до совєтських властей, застановитися над своїм поступованням у відношенні до Щаранського та дозволити йому свобідно листуватися із родиною та приятелями. У своєму заклику Ромберґ підкреслив обурення Уряду ЗСА цим нарушенням прав в'язня Щаранського, з причин якого він почав голодівку.

А.Щаранський перебуває у тюрмі в Чистополі у Татарській Автономній Республіці. Його засудили у 1977 році на 13 років в'язниці та табору праці за підозріння у шпигунстві.

ПРЕЗИДЕНТ БРАЗИЛІЇ ПРОРОКУЄ ДЕПРЕСІЮ

Ню Йорк, Н.Й. — Президент Бразилії Жоао Баптіста Фіґейредо, який був першим промовцем на новій сесії Об'єднаних Націй в Ню Йорку, ствердив, що світ стоїть перед новою депресією, подібною до тої, що була в 1930-их роках.

Причину. того явища він бачить у великих і найсильніших державах, які нищать добробут замість допомагати його творити. У своїй драматичній промові президент Бразилії звернувся із закликом до таких світових господарських організацій, як Світовий банк та Міжнародний валютний фонд, щоб би вони зробили негайні рішення, які осунули б усі перешкоди для світової торгівлі. Зокрема він підкреслив потребу зниження відсоткової стопи.

Крім Фіґейредо на новій сесії Об'єднаних Націй будуть промовляти представники 150 народів, в тому три президенти, чотири прем'єр-міністри і 124 міністри закордонних справ. Промова президента Бразилії здивувала всіх тим, що вона поставила натиск на економічні справи, а не на політичні, як це бувало в минулому. Це пояснюють тим, що Бразилія має тепер великі економічні труднощі та має, крім Мексика, найбільше боргів. Але здається в тому випадку президент Бразилії не говорив лише в імені своєї країни, а також в імені країн Третього світу, які поважно побоюються, що економічна світова криза може бути найбільшою небезпекою для світового миру.

Фіґейредо у своїй промові підкреслив, що такі індустріяльні держави, як Бразилія, загальна продукція якої зростає на 5 відсотків річно, а виробництво двічі збільшилося в останньому десятиріччі, відчуває дуже сильно сповільнення світової економіки. Хоча він не згадав ЗСА, ясно було, що його промова торкається в першу чергу амеиканської економічної політики, яку він гостро осуджує.

Б. Ґрегем вибирається до Східньої Европи

Ню Йорк, Н.Й. — Євангелист Биллі Ґрегем, якого критикували широкі кола віруючих в ЗСА та в інших країнах, і навіть його послідовники після його повороту зі Совєтського Союзу, заявив, що він вибирається у подорож до Східньої Німеччини і Чехо-Словаччини, щоб проповідувати, але уникатиме політичних справ.

Минулого травня Б.Ґрегем відвідав СССР і під час свого перебування там заявив, що він не спостеріг релігійного переслідування в СССР. Цим разом, однак, перед своїм від'їздом до сателітних країн Москви — відвідини Східньої Німеччини від 15-го до 25-го жовтня ц.р., і Чехо-Словаччини, починаючи від 29-го жовтня, — 63-річний євангелист заявив, що він їде на конференцію миру і його його подорож — неполітичного характеру.

„Я триматимуся Євангелії і уникатиму політичних тем", — сказав він. Проте, торкаючися своєї поїздки до Москви, він заявив, що те, що він сказав і зробив там „я не зробив би інакше" Б. Ґрегем підтвердив, що його заяви у Москві, правдоподібно, причинилися до того, що його запросили до Східньої Німеччини і Чехо-Словаччини.

В Америці

РИЧАРД Б. ВИРТЛІН, ОФІЦІЙНИЙ ОПИТУВАЧ публічної опінії у Білому Домі, повідомив, що президент Роналд Реґен цього року правдоподібно не прибуде до Ню Йорку, щоб допомогти у кампанії перед виборами у листопаді Люїсові І.Лермановi, республіканському кандидатові на губернатора Ню Йорку. Р. Виртлін зазначив, що у Президента є куди важливіша відповідальність бути у Вашінґтоні і допомагати зміцненню позиції республіканців — втримуючи їхню більшість у Сенаті та скріплюючи коаліцію працюючих у Палаті Репрезентантів.

ЦЬОГО РОКУ МЕНШИННІ ГРУПИ МІСТА Ню Йорку здобули невелику кількість позицій у передвиборах до Конґресу, Міської ради та Стейтових законодавчих установ. Однак, якщо собі пригадати сильну дворічну контроверсію, яка вперто кружляла довкола справи в який спосіб позначити межі дистрикту міста, щоб забезпечити права чорним і еспаномовним кандидатам — це тільки незначна перемога.

СЕНАТОР ДЖАН ҐЛЕН НАГОЛОСИВ велику користь з федеральної допомоги в справах проґресу науки, що її отримують американські науковці. Дж.Глен, демократ з Огайо, після переведення опиту з американськими науковцями, які здобули Нобелівські нагороди, сказав, що ця допомога була для них життєдатним чинником у їхніх дальших дослідах. Огляд виказав, що 29 із 48-ми американських лавреатів Нобеля — в ділянках фізики, хемії та медицини, — в роках від 1967 до 1981, отримували понад 90 відсотків допомоги від Уряду в праці над їхніми науковими дослідами.

ЛИВАН НЕ СТАНЕ В'ЄТНАМОМ, — ЗАЯВИВ ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН

Вашінґтон. — Президент Роналд Реґен у своїй пресовій конференції у вівторок, 28-го вересня ц.р., дуже обережно висловився відносно того, як довго будуть американські війська в Ливані. На запити журналістів під час конференції, яку передавали на телевізії, президент Реґен заявив, що американські війська „будуть в Ливані так довго, доки не покинуть Ливану війська Ізраїля і Сирії". Коли це станеться — невідомо, але Президент думає, що це станеться скоро і він на це надіється, тому, що має заяви відносно відтягнення військ від обидвох сторін.

Він теж відкинув можливість, яку висунули у своїх запитах під час конференції журналісти, що американські війська можуть бути затяжно заанґажовані в Ливані, так як це було недавно у В'єтнамі. Реґен запевнив, що американська морська піхота буде тепер у Ливані лише на таких самих умовинах, як інші міжнародні війська, і як тільки уряд Ливану буде мати вповні опановану ситуацію, усі вони негайно повернуться домів.

Наразі морська амеиканська піхота висадилася в середу, 29-го вересня, біля Бейруту на міжнародному летовищі, яке залишили війська Ізраїля, як це було устійнено. Вони стоять тепер на лінії на південь від летовища в Бейруті. Американці однак сподіються, що ізраїльські війська після того у другій фазі вицофаються взагалі з Ливану.

Президент Реґен не показував ніякого зворушення запитами журналістів відносно американського становища до вбивств палестинців в таборах і запевнив, що немає зовсім правди у припущеннях журналістів, що його Уряд хоче захитати владу Менахема Беґіна і його співробітників. Реґен відкинув також закиди, що американський Уряд є співвідповідальний за морди в таборах біля Бейруту.

При кінці своєї конференції, в якій Президент порушив також питання економіки та внутрішньої політики свого Уряду, він подав до відома журналістів, що відбулася вже перша із запланованих розмов Джорджа Шулца із міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком. Вона тривала три години і „не була легкою", як коментував Президент. Однак ніякого офіційного комунікату про перебіг розмови не подано.

У світі

КИТАЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ЧАО ЦУЯНҐ заявив під час офіційних відвідин у Японії, що політика Китаю у відношенні до Совєтського Союзу ніяк не змінилася. Цю заяву прийняли з великим зацікавленням тому, що після промови Леоніда Брежнєва сподівалися евентуальних розмов поміж КНР і СССР. Брежнєв у своїй промові заявив, що СССР бажає нормалізації і поправи відносин між тими двома комуністичними державами. Припускають, що СССР вишле в наступному місяці окрему делеґацію для переговорів з Китаєм.

В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ПРОВІДНИКИ ТРЬОХ партій правих напрямків, які стремлять до усунення канцлера Шмідта, далі настоюють на тому, що переможуть у виборах, які відбудуться в п'ятницю, 1-го жовтня ц.р., на терені цілої Західньої Німеччини. Їхня надія на перемогу стоїть дещо під знаком питання тому, що минулої неділі в провінційних виборах в Гессе ті партії помимо спільних заходів не мали добрих вислідів. У нараді провідників цих трьох партій, які недавно поєдналися з приводу виборів, обсерватори завважили різниці поглядів і натягнені відносини, які не допомагають у здобутті більшости голосів.

УРЯД МЕХІКО ВПЕРШЕ ЗАПРОТЕСТУВАВ офіційно проти того, що на його територію заходять війська із Ґватемалі. Відносини на границі тих обидвох країн погіршилися від часу коли в останньому році перейшло на територію Мехіко понад 40,000 втікачів з Ґватемалі. Саме в погоні за ними війська Ґватемалі увійшли на територію Мехіко і стріляли до робітників поміж якими були також мехіканці.

У РИМІ ЗІЗНАВАВ НА СУДІ ПРОТИ ВБИВЦІВ прем'єр-міністра Альдо Моро, колишній прем'єр-міністер Джуліо Андреотті. Він заявив, що італійський уряд боявся, що захоплення А.Моро в 1978 році це початок революції в Італії. Тому в першій хвилині після схоплення А.Моро італійський уряд не знав чи це лише ізольований випадок, чи початок революції. Як відомо, терористи з Червоних бриґад вбили Моро 56 днів після його схоплення.

НА СЕСІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ В НЮ ЙОРКУ промовляв міністер закордонних справ Польщі Стефан Ольшовскі. Він заявив, що проголошений в грудні минулого року воєнний стан на терені Польщі був корисний не лише для Польщі, але для миру в цілій Европі. Він запевнював, що цей стан був введений виключно рішенням польського уряду та всецiло тим урядом переведений. Завдяки тому польський уряд не допустив до війни. Ольшовскі заатакував ЗСА, як одну із західніх держав, що використала важкі обставини в Польщі для безперебійної протипольської пропаґанди. Натомість зложив він подяку Совєтському Союзові як тому, що „стояв і стоїть з повною поміччю польському урядові, розуміючи його проблеми".

ПРОВІДНИК СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ В ЕСПАНІЇ Феліпе Гонзалес остерігає, що якщо його партія переможе у загальних виборах в наступному місяці, він негайно буде жадати нової умови із ЗСА відносно військових баз на терені Еспанії. Він уважає, що соціялісти не будуть терпіти військових американських баз на своїй землі, як довго Уряд ЗСА не дасть згоди на нові переговори та нові умови.

ТЕПЕРІШНІЙ УРЯД АРҐЕНТИНИ ПРОВАДИТЬ куди лагіднішу політику, як можна було сподіватися, зокрема на зовнішньому відтинку. Це треба завдячувати теперішньому прем'єрові Ренальдо Біньйоне, який є прихильником поміркованої політики. Західні держави побоювалися, що після програної на Фальклядських островах Арґентина звернеться зі своїми симпатіями до Совєтського Союзу або до країн Третього світу. Тим часом так не сталося і є всі вигляди на те, що поправляться сильно її відносини із ЗСА. Доказом того є заплянована на найближчий тиждень зустріч арґентинського міністра закордонних справ із державним серкетарем Джорджом Шулцом в Ню Йорку, з приводу Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Владики за єдність

Коли українська громада в Америці розбита й розсварена, коли вся українська громада у діяспорі болюче відчуває відсутність лідера, бо ні в одному нашому середовищі нема людини, яка втішалась би пошаною і загальним авторитетом, — коли особисте й партійницьке амбіціонерство поробило ворогами вчорашніх друзів — то на владичих престолах засіли духовники, які турбуються не тільки вужчими справами своїх епархій, але й долею України, долею українського народу і долею повірених їхній духовній опіці вірних. Чудова гармонія світу, яку встановив Всевишній, не знає поділу на „чорне" і „біле". У цій гармонії навіть у найбільшому нещасті існують проблиски надії на поправу. У темряві тунелю, у якому опинилася українська громада в Америці, світлом, що проникає наприкінці тунелю є власне присутність громадських Владик, що їх маємо на превелике наше щастя та які глибоко стурбовані існуючим станом розладу, розґардіяшу, розбиття в громаді.

Заклик чотирьох Владик Української Католицької Церкви в Америці,проголошений у „Свободі" з 24-го вересня (також в „Америці", „Народній Волі" і „Українському Тижневику" і напевно буде проголошений ще і в деяких інших наших часописах) — це документ, що його не зможе промовчати ні один майбутній історик українського поселення в Америці й діяспорі. Чотири Владики закликають до єдности, покликуючись при цьому на такі найбільш авторитетні в історії України голоси, як Слуги Божого Андрея Шептицького, Ярослава Мудрого і Володира Мономаха з княжої доби України, покликуються на Блаженнішого Первоієрарха Української Католицької Церкви Кир Йосифа, на Тараса Шевченка, ба навіть на апостола Павла. Всі вони з різних сторін промовляли в цій справі однією мовою: закликом до братолюбія, до взаємної толеранції, до співпраці для вищих цілей, мовою батьків людства і народу, які розрізняють велике від малого і які свідомі того, що „великим" є єдність, а „малим" є персональне й партійницьке амбіціонерство.

Заклик Владик покликується на трагічну ситуацію в Україні, яка імперативно вимагає єдности всіх вільних українських людей, всіх вільних українських мужчин, жінок, юнаків і дівчат. Це трагічний курйоз, що коли всі українці у вільному світі щорічно врочисто відзначають роковини проголошення 4-го Універсалу, який визнає самостійну, ні від кого незалежну українську державу, і щорічно величають Тараса Шевченка, пробудника України, то на сторінках деяких наших часописів роїться від образливих закидів на адресу інакодумаючих, але самостійницьких земляків, що вони зрадники, відступники, пристосованці. Навіщо таке чинити, навіщо запозичувати такі епітети на адресу рідних земляків, „буржуазних націоналістів", із словництва ворожої нам фразеології окупанта України?! Кому таке прозивання, такий загальний тон і стиль приносить славу і користь?!

До чудового заклику Владик, що вказують на ситуацію в окупованій ворогом Україні, можна б додати ще вказівку на смертельну загрозу, яка існує для вільної української громади від процесу асиміляції українства до чужомовного оточення, проти якої борються наші Церкви. Адже кожний із нас може назвати знайомі йому родини, де український батько й українська мати завели у своєму домі англійську мову й промовляють до своїх дітей по-англійськи, — деякі з тих подруж з високою освітою, які проте не знають собі справи, що роблять кривду не тільки батьківщині своїх батьків і дідів, але й власним дітям, і роблять кривду не тільки Україні, але й Америці, яка свою могутність і велич завдячує своєму плюралістичному характерові з десятком різних національних груп, що плекають власну культуру і в сумі творять загальну культуру Америки.

Під мудрим прегарним закликом українських католицьких Владик, напевне підписався би й Первоієрарх Української Православної Церкви в Америці, який доказав уже словом і ділом, що він громадський Владика, якому залежить на єдності української громади, і підписався би й провід Української Євангельської і Євангельсько-Баптистської Церков із свідомими українськими пасторами-громадянами у проводі. Українські католицькі Владики бідкають, що всі дотеперішні заклики до єдности — почавши від мудрих князів із середньовіччя аж по наші 80-ті роки XX сторіччя, були „голосом вопіющого в пустимні". Було б трагедією і доказом повної незрячости та політичного примітивізму, як би і цей авторитетний заклик Владик залишився ще одним голосом вопіющих в пустині. У такому жалюгідному випадку майбутній історик українського поселення ствердить, що були мудрі громадські Владики і була немудра незряча пастава, поквапніша слухати підшепти ворожих аґентів, аніж своїх пастирів.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ способів і заходів схвалила суму 201,3 більйона долярів на військові видатки, значить на 8,7 більйона менше, як вимагав президент Роналд Реґен. Рівночасно заморожено число американського війська в Европі. Проти того останнього сильно виступав Пентаґон, який обіцяє тепер далі боротися за підвищення числа військовиків в Европі, що тепер виносить так само як в 1980 році, тобто 331,705.

Анатоль Камінський

РЕЖИМ СТРАХАЄТЬСЯ ВІДЧУЖЕННЯ МОЛОДІ

II

Хоч і в нього, самозрозуміло, на першому місці, і вихідною його виводів — є молодь. Обговорюючи шостий „збірник" „Посту імені Я. Галана", який недавно вийшов у видавництві „Каменярі" та торкаючись двох наступних, які вже є в друку, і що їх усіх основним завданням є „викривати підлу антигуманну діяльність українських буржуазних націоналістів", він підкреслює, що „час вимагає все пильнішої уваги до питань ідеологічної та політико-виховної роботи, зокрема до проблеми виховання..." „Сьогодні, коли імперіялізм не рахується з жадними витратами для масової антирадянської пропаганди, роблячи ставку на клясову короткозорість окремих наших молодих громадян, ми не маємо права недооцінювати противника". І тут він, до речі, дорікає, що таке „недооцінювання" якраз виявилося у сьомому і восьмому випуску, які „поступилися в цільності"... Але, як він сам каже „та про це — далі".

Що особливо болісно відчуває Грабовський і його наказодавці, це те, що „Ідеологічні радіопірати Заходу, підло паразитуючи на недосвідчености юного покоління, без кінця теревенять про месіянську ролю 'капіталістичного' способу життя, переваги його 'свободи'..." „Розрахунок гангстерів ефіру простий — підштовхнути політично недосвідчених слухачів до активнішого сприймання підривних радіопередач, до того, що В. І. Ленін називав 'реакційним націоналістичним міщанством', а отже — до прямої зради інтересів свого народу. Боротьба триває — нещадна і невідворотна", — стверджує Грабовський й запитує, „а чи завжди ми вміємо реально поцінувати потужність і досконалість пропагандистської машини, яка нам протистоїть?" Бо на його думку, „усе ж бо це не так просто, як може видатися поперва..." Тут не тільки потрібно „наснаги", „партійності", але й „мистецької переконливості", „пристрасности" і „наступальности". „Як же важливо, — він продовжає, — відповідаючи на підлі випади наших ідейних ворогів, чітко усвідомлювати не тільки розподіл сил сьогодні, але й передбачати його на завтра, бачити перебіг подій у їхній глобальній закономірності, якомога якісніше реалізуючи наші переваги..."

А тому Грабовський не зовсім вдоволений з сьомого і восьмого випуску „Посту ім. Галана", бо їм бракує, на його думку, отої перспективної історичної націленности, дерзаючої публіцистичної наснажености і повноцінної ідеологічної ударности. Він пише: „Сьогодні нас не можуть задовольняти матеріяли, що не хвилюють, не збуджують думки, лиш закумуфльовані під публіцистику. Сьогодні далеко не досить лише розуміти непримеренність соціялістичної і буржуазної ідеології. Потрібно вчитися ефективно боротися проти ворогів марксизму-ленінізму, наших ідеологічних противників."

Грабовський окремо вказує на „демагогічну метушню наших ідейних ворогів навколо того ж таки національного питання, яке має на меті одне — будь-яким чином послабити могутність соціялізму й авторитет марксистсько-ленінської теорії, будь-що змінити співвідношення сил у Европі та світі на користь імперіялізму". І на його погляд, видання „Посту"... тут не зовсім справляються з завданням. „Попри певні здобутки 'Посту...' впадає в око деяка тематична обмеженість його книг. І якщо маємо підстави дорікати упорядникам за недостатні критерії відбору матеріялів суто викривальних, то ніяк не обійдемося без закидів щодо відсутності в збірках динамічних, яскравих матеріялів про наші успіхи на ниві комуністичного будівництва..." Мабуть, й не легко їх найти, а ще важче ними хизуватися..

І цікаво відмітити, що водночас Грабовський закидає тим же авторам і упорядникам збірника, що дехто із них подає забагато „другорядних" матеріялів про своїх „ідейних ворогів", а до того ще й без належної „всебічної інтерпретації". Він пише: „Та коли зупиняєш погляд на матеріялі, по вінця переповненому другорядною інформацією, цифровими викладками тощо, стає, м'яко кажучи, просто ніяково за автора". Не важко догадатися чому він невдоволений із „другорядних матеріялів" та ще й з „цифровими викладками": навіть найскупіша фактажева інформація, хай і перекручено зінтерпретована, є перш усього матеріялом, з якого кожна думаюча людина зробить сама собі належні оцінки і висновки, щоб про них не горлала режимова пропаґанда. І цього, власне, бояться грабовські і їхні наказодавці.

Як і в Тернової, у центрі уваги Грабовського стоїть молодь. Він стверджує що „на превеликий жаль, не враховуємо ми й такого кричущого факту, що підла націоналістична й сіоністична облуда, підсилена кількасоткіловатними передавачами радіостанції 'Свобода', цілить не деінде — але у душі молодого покоління. Цілить вивірено, старанно, точно враховуючи недосвідченість, чи й легковажність підлітків..." А тому він вимагає „виходу на нову оперативну орбіту ідеологічної боротьби..., з точнішими акцентами, чіткішим спрямуванням матеріялів". Але щоб цілий режим не робив і якби він не старався, йому не заповнити духової пустки власним зужитим і закостенілим ідеологічним ритуалізмом і штучно навіюваним грубим економізмом, в контексті якого молода людина мала б найти своє самоздійснення і самовизначення у рамках „Продовольчої програми", чи іншої „кампанійщини". Саме тільки збільшення ще одного надою корови, вигодування ще одного крілика, викопання ще однієї тонни вугілля, прокладення ще одного кілометра БАМУ тощо — на тлі загальної духової і соціяльної сіризни совєтської дійсности — це таки не вистачальний „ідеал" для совєтської молодої людини. Тим більше, коли вона добре знає, що все це робиться перш усього для того, щоб уможливити номенклятурні знаті користування із спецрозподільників з „дефіцитними" творами, ошатних дач, „службових" поїздок за кордон та інших благ модерних партійних феодалів. Здорова — морально і інтелектуально — молода людина не може жити в ідейній порожнечі і вона буде постійно шукати і находити свої ідеали і устремління у власному духовому самозглибленні і життєствердженні, гідному людського роду. А наше завдання, як еміґрації, полягає теж у тому, щоб, по змозі наших сил, керуючись політичним розумом, допомогти їй у цих шуканнях у найширшому розумінні цього слова.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Редагує Лев Яцкевич

Тунель під каналом Ля Манш

Британський острів відділений від Франції вузькою протокою, яка сполучає Північне море з Атлантійським океаном. Цю протоку французи називають La Manche (рукав), а мешканці Британського острова — Англійським каналом. Цей канал, довжиною 350 миль, а шириною 22 милі (у найвужчому місці, між містами Довер, в Англії та Калє у Франції), становить природний кордон між Англією та Францією та водночас — важливу перешкоду для сухопутнього транспорту між Британським островом та европейським суходолом. Не слід тому дивуватися, що протягом двох сторіч обидві країни продумували над можливістю сполуки обох континентів: висячими мостами, підводним тунелем, чи комбінацією обидвох родів комунікації.

Із першим задумом підводного тунелю виступив у 1802 році Наполеон Бонапарте. З його доручення французький інженер М. Фаб'є виготовив плян брукованого підводного тунелю для переїзду поштовими деліжансами.

У 1862 році на Міжнародній французькій виставці в Парижі, виставлено модель підводного тунелю під каналом Ля Манш. У 1825 році основано англійсько-французьке Товариство для побудови підводного тунелю поміж містами Довер і Калє. У 1883 році модерні землекопні машини по обидвох сторонах побережжя почали вступне буріння тунелю довжиною одної милі. На жаль, дальшу будову тунелю припинили англійці, які боялися, що тим тунелем на їхню територію можуть неспостережено ввійти французькі війська.

Про найновіші задуми та спроби побудови каналу подає цікаві інформації англійський журнал „Економіст" від 19-го вервня ц. р. у статті: „Мряка над каналом, материк не відтятий".

І так, англо-французька спроба побудови каналу спільними силами, що їх започаткував договір у справі тунелю у 1973 році, „розбилася" знову, два роки пізніше, із-за боязкости англійського лейбористського уряду, що високі кошти його побудови можуть довести до банкрутства англійських залізниць.

Та не зважаючи, на невдачу всіх попередніх зусиль і спроб, будова тунелю, чи еквівалентної ланки комунікації,бурхливий канал Ля Манш доходить поволі до свого завершення.

На основі зговорення президента Франції Міттерана з прем'єром Англії Марґарет Тачер, у вересні 1981 року, відносно спільної побудови безпосередньої комунікаційної сполуки поміж обидвома краями, Давид Гавелл, міністер транспорту Англії, 16-го червня ц. р., офіційно проголосив переведення студій для вирішення найкращого роду сполуки через канал Ля Манш.

Ще не пролунала добра заява Гавелла, коли газети обидвох країн, почали публікувати і публікують майже щодня різні пропозиції та ідеї щодо безпосередньої сполуки між Англією та Францією, що коливаються поміж конвенційним тунелем та екзотичним, двоярусним висячим мостом, замкнений у водозахисній трубній системі.

Доцьогочасні студії, переведені щодо найкращого роду сполуки, ставлять на першому місці два сімметрові тунелі-двійники. Не бракує, при тому також охочих рискувати великими капіталами потрібними на будову тих сполук.

Щонаймні сім великих будівельних підприємств стараються про затвердження своїх проєктів та ідей. Вони пропонують чотири, різні роди сполук: тунелі просвердлені під каналом крізь вапнякові нашарування, тунелі прокладені на дні морського каналу, у формі виготовлених заздалегідь труб, мости, що проходять поверх каналу та різні проєкти, що поєднують мостові проєкти зі зануреними трубами.

А тепер кілька слів про кошт їх побудови: Якщо йдеться про тунелі, виготовлені методою буріння, то найдешевші були б тунелі, що носять назву „мишачих дір". Вони становлять поєднання залізничого тунелю, шириною 6.02 метра, з меншим тунелем для обслуги і направ. Друга альтернатива — сполука з допомогою висячого 12-шляхового мосту, з прогинами до 3,000 метрів, замкненого у водозахисній трубі. Кошт 7.5 більйона долярів (ціна його побудови з 1980 року).

Врешті, комбінація тунелево-надводної сполуки, в якій два залізничі шляхи були б занурені в трубах під водою, а два сухопутні шляхи проходили б над водою, на близнючих віядуктах обидвох берегів каналу. Кошт цього проєкту — 9.2 більйона долярів (ціна з травня 1980 р.).

Чи, і коли одна з тих комунікаційних сполук стане дійсністю, невідомо? Найбільшу перешкоду становить непевна економічна ситуація у світі та постійна інфляція, яка подвоює, або й потроює кожну вступну оцінку витрат на побудову тунелю, чи брунелю (новотвір, що є відповідником комбінації тунелю та мосту).

Борис Ямінський

ІЗРАЇЛЬ, ПАЛЕСТИНЦІ І ЕВРОПА

Як перед кількома місяцями ізраїльські війська напали на Ливан і тим агресивним актом розпочали війну на терені свого північного арабського сусіда, зокрема проти таборів палестинських втікачів та військової формації Палестинської Визвольної Організації (ПВО), в Европі слідили за подіями на Близькому Сході з великою тривогою. Близький Схід є такий близький до Европи, що кожна небезпечна ситуація в цій частині світу виявляється також небезпекою для Европи, тим більше, що країни Західньої Европи в більшості своїх запотребувань нафти покривають імпортами з арабських країн.

Коли в 1967 році після війни Ізраїля із арабськими сусідами, Ізраїль окупував велику частину арабської землі, як півострів Синай, Ґазу, західнє побережжя Йордану, Голян і східній Єрусалим і ці території затримав також після війни з арабами в 1972 році, кожний европейський політик був свідомий того, що Близький Схід, який вже від 1948 року, коли Об'єднані Нації створили жидівську державу Ізраїль на частинах колишньої англійської колонії Палестини, ще більше стане фактором небезпеки для світового миру.

Ніякий европейський політик не є проти існування ізраїльської держави, але визнає, що ця держава мусить мати певне забезпечення проти своїх арабських сусідів. Кожний респектує факт, що жиди з колишньої пустині збудували собі квітучу і багату державу. Але европейці знають також добре, що може прийти мир в цій частині світу тільки тоді, як палестинський нарід дістане право створити свою самостійну й незалежну державу на своїй рідній землі (західнє побережжя Йордану й Ґаза) та Ізраїль визнає всі арабські держави, включно з державою палестинського народу. Очевидно всі арабські країни повинні визнати Ізраїль. Палестинська проблема — це залишок з 1948 року, коли палестинців „приділено" до Йорданії. Ізраїльсько-арабські війни в 1967 і 1972 роках ще більше погіршили ситуацію цього приблизно 2,5-мільйонового народу. Незгода поміж арабами була головною перешкодою в шуканні розв'язки цієї проблеми.

Австрійський прем'єр-міністер д-р Бруно Крайскі, який є також головою австрійської Соціял-демократичної партії і віцепрезидентом Соціялістичного Інтернаціоналу (об'єднання всіх демократично-соціялістичних партій в світі) від 1970 року, коли він перебрав провід австрійського уряду, занимається дуже наполегливо розв'язанням проблем на Близькому Сході і здобув собі велике довір'я й симпатії поміж арабами.

Крайскі є тої думки — і сьогодні згідні є з ним чисельні европейські політики —, що примирення на Близькому Сході залежить в першій мірі від створення держави палестинського народу, що розв'язало б цю пекучу проблему в цій частині світу. Ніхто не згідний з колишніми терористичними актами ПВО й кожний европеєць засуджує їх. Але треба взяти під увагу, що ПВО змінилася й сьогодні вже ніяк не може бути названа терористичною організацією. Самозрозуміло, сьогодні між палестинцями знаходяться організації, які виконують терористичні акти, наприклад, організація Абу Нідаль, члени якої в 1981 році вбили предсідника австро-ізраїльського товариства, члена уряду міста Відня, Гайнца Нітеля. Якраз ПВО із своїм лідером Ясіром Арафатом сьогодні поборює такі терористичні палестинські організації.

(Закінчення на стор. 3)

Ілля Лобур

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО МИСЛИТЕЛЯ — В. ЛИПИНСЬКОГО

I

Вячеслав Липинський народився 5-го квітня 1882 року в сім'ї Казимира і Кляри з Рокитських, дідичів села Затурець, Володимирського повіту, на Волині. Липинський — це одна із великих і цікавих українських постатей нашого часу. І хоча по своїм походженню він — потомок польської мазовецької шляхти, що вийшла була ще з початком XVII століття з Мазовша з Польщі та осіла на стало на Поділлі в Україні, то, однак, від ранньої своєї молодости він себе почував українцем, про що він з гордістю так писав: „Величчю своєю, а не брудом притягло мене до себе українство". („Листи", стор. XIX).

На іншому місці Липинський ще й дякує Господеві за приналежність його до українства такими словами: „Дякую Богові, що маю в собі кров тих, що створили саму ідею, само поняття політичне сучасної України. Щасливий я, -як продовжує далі Липинський,–що з кров'ю предків одідичив вроджений, інстинктовний нахил до українства — до боротьби за свою владу на своїй землі. І тішуся врешті, що свідомости української не треба мені було черпати з книжок, доходити до неї шляхом раціоналістичним..." („Листи", стор. XXIX). А ось на іншому місці Липинський про себе говорить ще й так: „Стикаючись від дитячих літ із всіми громадськими верствами України, студіюючи її минувшину, беручи активну участь в державній українській праці і переживши її руїну, я придбав таке знання моєї Батьківщини, якого 'свідомі' інтеліґенти українські не мали і не могли мати". („Листи", стор. XLIII).

Ось так то Липинський зв'язав себе навіки з українською нацією, чи він виправдав пізнішу свою тезу, що: „Українцем є кожний, хто хоче, щоб Україна перестала бути колонією... А творцем України є той, хто в святе діло унезалежнення української колонії приносить все найкраще, що є в ньому..." (Листи", стор.XXIX). Отож Липинський, наприклад, приніс нам вчення про національне й державне будівництво України, яким він,як знавець української психіки та українських політично-державних відносин взагалі, у своїх творах, що вимагають глибоких і серйозних академічного характеру студій, довів, що причини нашого національного поневолення лежать не тільки може в зовнішніх обставинах, себто, в силі наших ворогів, як радше також в нас самих, себто, в наших власних внутрішніх хибах. А хиб тих у нас чимало. Їх виховали в нашому народі охлохратична Москва та повна сваволі й анархії шляхетська Польща. Це споконвічне перемішування на нашій землі цих двох історичних впливів і то в найгірших їх проявах, витворило у наших низів рабство, а у наших верхах зрадництво, себто, втечу старих українських панів у московський та польський табори, що очевидно Липинський рішуче осудив, кажучи: „Втеча старих українських панів від безмірно тяжких, але обов'язуючих усіх панів на цілому світі обов'язків творення власної держави на власній землі і серед свого живучого на цій землі народу, не може бути оправдана, бо вона приносила руїну Україні і руїну їм самим". („Листи", стор. 442).

І коли з приходом якоїсь революції в Україні, збунтовані московськими чи польськими аґентами українські маси, винищували своїх місцевих панів, то це прямий наслідок москвофільської та польонофільської попередньої політики цих же місцевих панів.

Та разом з тим, як пригадує нам Липинський, то скрізь і завжди в усіх народів і в усіх державах на цілій кулі земній, ініціяторами державної емансипації були пани, а не народ, в розумінні очевидно сірої, простої маси-демосу. І коли поглянемо на нашу історію, то побачимо, що ініціятори державної емансипації завжди виходили з-посеред панів, а не з-посеред народу. Наприклад, за часів київської держави, емансипувати Україну з-під північних варязько-новгородських впливів хотів не народ, а частина місцевих князів. Дальше ідею окремішности галицько-волинської держави заініціювала княжа верства. Так само в литовсько-руській державі ініціяторами і представниками руськости були власне найвищі верстви.

Та між нами й іншими народами була й є та різниця, що в наших народів усякий національний рух заініційований панами, хоч і переходив потім у руки тих, що народ репрезентували, то, однак, ті, що народ цей репрезентували, не винищували панів, а давали їм їхнє діло завершити.

У нас, — як константує Липинський, — було інакше, і тому дуже часто ми, хоч національно починали відроджуватись, але ніколи цього відродження не закінчували, бо ми ж самі ініціяторів перше, ніж вони діло виконали, власними руками побивали. Це прямо наша хвороба, за причинами якої Липинський довший час шукав, поглибивши очевидно перед тим свої знання з історії та соціології. Вячеслав Липинський віднайшов їх і поділив на дві групи, а саме, на статичні та динамічні причини. Перші з них, це ті причини, що походять від природи і ми їх не в силі змінити. Другі знову, це вже ті причини, що ми їх відповідно до наших хотінь та ідеї можемо змінити.

Почнемо з перших причин, себто статичних, між якими перше місце займає наше географічне положення, що по ньому немов по битому шляху пересувались з Азії в Европу, а під тиском знову Европи в Азію, різні мандрівні народи. У зв'язку з цим вже тоді на початку нашої державної емансипації не могло бути расової єдности, тим більше, що расової єдности не було між самими нашими племенами, такими як: поляни, сіверяни, деревляни, дуліби, тиверці. Все це були територіяльні назви наших племен, що випливали з місця осідку, а не з кровного споріднення чи спільного походження.

Про племінну різнорідність згадує також сучасний дослідник наших племен В. Чапленко, який твердить, що згідно його адигейської теорії, племена наші виникнули не в наслідок розпаду якоїсь первісної єдности, а з племен ще субстратної людности. Що ж тоді говорити про пізніші часи, коли всі ці племена були залиті страшною лявіною кочових орд зі сходу та все новими й новими хвилями осілої колонізації з північного заходу.

Звідси й то походить оцей споконвічний у нас брак расової єдности, що чималою мірою триває і до сьогодні в формі партійної гризні серед українських інтеліґентів та в формі такої самої ворожнечі серед наших низів.

(Продовження буде)

Ізраїль...

(Продовження зі стор. 2)

Арафат сьогодні є без сумніву провідником свого народу, а його організація ПВО має велику перевагу в так званій Палестинській національній раді.

Австрія була одною із перших країн Европи, яка визнала ПВО. Від того часу ПВО має своє представництво у Відні. За це ізраїльський прем'єр Менахем Бегін назвав д-ра Крайского фашистом і зрадником, звертаючи увагу на це, що Крайскі є частинно жидівського походження, хоч вже його прадіди за часів Марії Тереси у XVIII сторіччі признавалися, що вони австрійці, а Крайскі ніколи не був мойсеєвого віровизнання. Бегін, кожного, хто критикує Ізраїль називає „антисемітом", хоч кожна розумна людина знає, що злочинства гітлерівської Німеччини проти жидів ніхто не оправдує.

Після мирового договору між Єгиптом і Ізраїлем в Кемп Дейвиді через посередництво американського президента Джіммі Картера, єгипетський президент Анвар ель Садат і ізраїльський прем'єр Бегін отримали Нобелівську нагороду миру. Як відомо Садат за свою миролюбність заплатив своїм життям, а Бегін сьогодні являється провідником країни, яка якраз своїми останніми діями в Ливані показала, що також демократична країна може бути імперіялістичною й працювати в напрямі знищення цілого іншого народу. Хто на телевізії бачив репортажі і фільми ізраїльських злочинств в Ливані, цей не дивується, що д-р Крайскі дії за наказом Бегіна й ізраїльського воєнного міністра Арієла Шарона, назвав „новим голокостом".

Европа приписує вину в цих воєнних злочинах Ізраїля в першій мірі З'єднаним Стейтам Америки, бо без їхньої підтримки Ізраїль ніколи не міг би позволити собі на такі дії. Европа знає, що в Америці живе велике число жидів, які підтримують Ізраїль, що велика частина американської преси є в жидівських руках і тому ці газети пишуть про геройчну боротьбу Ізраїля, а рідко згадують, наприклад, те що міністер Шарон гордився тим, що він сам дав наказ кидати на цивільні дільниці західнього Бейруту нові американські бомби, які мають страшний ефект, бо, падаючи вдолину одна така бомба викидає сотні інших бомб. Скільки тисяч невинних людей загинуло при тому — про це американська преса мало згадує. В Европі також закидають ЗСА, що вони ПВО й Ясіра Арафата називають комуністами і терористами. Коли ПВО не діставала помочі від інших країн, то самозрозуміло, що вона зверталася до СССР, але це ще не означає, що ПВО є комуністичною організацією. Щодо тероризму, то слід сказати, що в своїх початках кожний визвольний рух будь-якого народу був в більшій чи меншій мірі терористичним. Слід тут згадати, що в 1948 році, коли жиди в Палестині боролися проти англійської колоніяльної влади, якраз теперішній прем'єр Бегін провадив терористичні дії.

Треба тут ще згадати виступ нюйоркського посадника жидівського походження Едварда Кача в інтерв'ю, що він його дав для австрійської телевізії на початку 1982 року. В ньому він обвинувачував Австрію, назвавши її країною, де сьогодні живе ще найбільше число нацистів і, за словами Кача, пасувало б, щоб там переселили також палестинців. Таким виступом Кач причинився не тільки до погіршення австрійсько-американських, але також европейсько-американських відносин.

Останні тижні, однак, показали, що можна надіятися на зміну американського становища щодо Близького Сходу. Мирний плян, що його представив президент ЗСА Роналд Реґен, може бути першим кроком для примирення в цій частині світу. Австрійський прем'єр Крайскі висловився дуже позитивно про плян Реґена, хоч додав, що Америка повинна тепер натискати на Ізраїль якнайскоріше зліквідувати всі жидівські поселення на окупованих Ізраїлем арабських територіях та що автономія для палестинців в рамках „Йорданії" може бути тільки першим кроком до створення незалежної палестинської держави, яка тоді повинна б підписати мировий договір з Ізраїлем. Залишається ще Єрусалим, який на думку численних европейських політиків повинен стати т. зв. „міжнародним містом", під управлінням трьох релігій — християнства, жидівства та ісляму, для яких Єрусалим являється святим містом.

На думку діячів в Европі, ключ для замирення на Близькому Сході знаходиться в руках Америки і тому президент Реґен тепер повинен старатися вживати цей ключ, щоб нарешті принести мир і спокій в цю частину світу. Мир на Близькому Сході є в інтересі Америки, як і цілого світу.

УІІ Семінар хорових диригентів

В Едмонтоні дуже успішно відбувся УІІ Семінар хорових диригентів від 14-го до 27-го серпня ц.р. у приміщенні Українського Інституту св. Івана. Це 4-ий з черги семінар, організований Українським Музичним Товариством Алберти (перших три були організовані ПР - КУК Онтаріо). Велике зацікавлення цими семінарами молодих і більш досвідчених старших диригентів спонукало музичне товариство продовжувати організовувати ці семінари з року в рік. Цього року в семінарі брали участь 23 учасники. Із ЗСА брали участь: Олесь Кузьма (Плимут), Надія Савин (Чикаґо), Леонід Царик (Савт Вейлс), Юліян Китастий (Ню Йорк), Надія Скоп (Сан Дієґо), Андрій Жура (Стерлінґ Гайтс) Наталка Павловська (Скілман), Христина Сливінська (Бриджпорт), крім того, брали участь: Леся Івасик (Калґарі), Петро Борис (Торонто), Ганя Жінчишин (Сван Рівер) Іван Велещук (Калгарі), Орися Яремчук (Тандербей), Василь Волощук (Монтреаль), Лілея Волянська, Орися Олійник, Єлисавета Андерсон, Леся Чумер, Марія Дитиняк, Людвик Маріянич, Ірина Тхорик, Деніс Велещук, Леся Шарабун — всі з Едмонтону, Канада. На головного викладача і організатора програми навчання запрошено маестра Володимира Колесника з Торонто, йому до помочі були Зеновій Лавришин з Торонто і Марія Дитиняк та Ірина Тхорик з Едмонтону. Головою акомпаньяторкою семінара була Христя Чепига.

Програма навчання включала цього року слідуючі предмети: 1) Методика виховання ансамблю хорової звучности (проблеми звукоутворення, вироблення навичок наспівного звучання, якість і манери співу, вокально-інтонаційна основа хорового ансамблю, темберовість хорової звучности); 2) Хоровий довідник; 3) Хорознавство; 4) Українська хорова музика (жанри форми, творці української хорової спадщини, знайомство з зразками різних жанрів); 5) Керування церковним хором (робота диригента церковного хору, церковний хоровий спів, жанри церковної музики та їх побудова, церковна хорова література, термінологія); 5) Сольфеджіо та теорія музики; 6) Диригування (техніка диригування, технічні засоби та проблеми диригентського жесту у художньо-виконавському процесі, укладання концертових програм).

Всі семінаристи мали нагоду працювати практично з семінарним хором, який складався з семінаристів і членів едмонтонських хорів: хору „Дніпро" та церковного хору церкви св. Василія. Цим хористам належиться подяка і признання, що не жаліли труду і часу та кожного дня приходили на співанки хору і тим багато причинилися до успіху семінара. Кожного року семінаристи мають нагоду запізнатися і працювати над 10-12 новими творами української хорової спадщини. Цього року семінаристи вивчили такі твори: „Отче Наш", хоровий концерт Максима Березовського, „Радуйтеся Богу", концерт XIII Дмитра Бортнянського, Страсний Псалом невідомого автора, „Ой, лугами-берегами" Миколи Леонтовича, „Ой, устану я в понеділок" Миколи Леонтовича, „Над нами ніч" Кирила Стеценка, „Усе жило, усе цвіло" Кирила Стеценка, „На кладочці умивалася" Лева Ревуцького, „Дощ" Бориса Лятошинського, „А мій батько орендар" з опери „Гайдамаки" Юрія Мейтуса.

Крім цих творів, курсанти мали нагоду доповнити свій хоровий репертуар різними хоровими творами, про які було говорено під час предметів української хорової музики, та української церковної музики. Всі семінаристи відвідували Богослуження, де співали церковні хори наших двох семінаристок — католицька церква св. Василія, диригент Єлисавета Андерсон, та православна катедра св. Івана, диригент Єлисавета Андерсон, та українська православна катедра св. Івана, диригент Леся Чумер. Всі семінаристи були присутні на пробі хору церкви св. Василія (диригент Єлисавета Андерсон), а після проби обговорювали свої спостереження з переведення проби.

У п'ятницю, 27-го серпня, в залі УНО відбувся Вечір диригентів, на якому семінаристи диригували вищезгадані твори. Публіка, що вповні заповнила залю, щедро нагороджувала виконавців оплесками і з великим зацікавленням і захопленням вислухала виконання різних нових творів. З приємністю зауважую, що ці концерти стали вже невід'ємною традицією едмонтонського культурного життя.

До фінансового успіху семінара причинилися уряд Алберти, Фундація ім. Тараса Шевченка, організація УНО, філія Едмонтон, Товариство Взаємної Помочі, за що Українське Музичне Товариство Алберти складає велику подяку.

Велике зацікавлення семінарем цьогорічних семінаристів спонукало Музичне Товариство почати підготову організування семінара на наступний рік, що відбудеться у приміщенні Інституту св. Івана, в часі від 16-го до 29-го серпня 1983 року. За докладними інформаціями слід писати на адресу: Ukrainian Music Society, 9530 - 109 Ave., Edmonton, Alberta T5H 1C7,

Марія Дитиняк

Митрополит Мстислав відвідав Лос Анджелес

У п'ятницю, 27-го серпня ц.р., в товаристві декана богословського факультету в Бавнд Бруку о. прот. Франка Істочина, прибув на летовище Лос Анджелесу Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА та країн вільного світу Блаженніший Митрополит Мстислав. Митрополита урочисто зустріли отець парох церкви св. Володимира Григорій Подгурець, з головою парафіяльної ради церкви Іваном Паркером та дяком Глібом Старовійтом, як також парох церкви св. Андрія о. Степан Галик-Голутяк та о. Лев Парендовський. Зустріч Первоієрарха була тепла і щира.

Після прибуття Владики до готелю Гілтон Митрополит Мстислав загостив до церкви св. Володимира та її пароха о. Г.Подгурця, тому що основною метою його приїзду була візитація тієї парохії, остаточно приєднаної до його дієцезії. На другий день у суботу, 28-го серпня, вшановуючи день Успіння Пресвятої Богородиці, відбулася урочиста Архиєрейська Служба Божа, перший раз з участю Блаженнішого Митрополита в тій церкві, під час якої взяли участь з Первоієрархом парох церкви о. Г.Подгурець, протоієрей Франко Істочин та хор на чолі з диригентом Василем Списарчуком. Апостола прочитав дяк Г.Старовійт.

Згодом відбуто конференцію деканату, у якій взяв також участь і диякон з Арізони, а згодом і новосвячений священик, о. Григорій Валковинський.

Після конференції Владика Мстислав відбув першу зустріч з управою парохії церкви св. Володимира, яка так би мовити допомогла з'ясовувати різні біжучі справи та вияснювати деякі питання у новому етапі співвідношень тієї церкви з Митрополитом, єпископатом та Консисторією.

В неділю, 29-го серпня, відбулася перша офіційна візитація церкви Первоієрархом. Урочиста процесія супроводжала Митрополита Мстислава від парохіяльної резиденції до брами церкви. Діти — Ліда Капустянська, донька панства Людмили і Валентина Капустянських, та Наталка Слободинська, донька Марії та Романа Слободинських, зустрічали первоієрарха квітами, якими рясно стелили його стежину. Зворушено, при брамі церкви та перед входом до неї привітали Владику хлібом-сіллю голова парохіяльного правління Іван Паркер, а від жіночого товариства ... Андрея Ролевс. Китицю чудових каліфорнійських квітів вручили Митрополитові від парохії юні Оля Подгурець і Івась Ковалик. У дверях храму щиро, мов батька, привітав свого Первоієрарха молодий парох церкви о. Григорій Подгурець. Хор церкви св. Андрія чудовим співом возвеличував ті історичні хвилини.

Владика Мстислав у супроводі духовенства в складі: о. Г.Подгурця, о. С. Галик-Голутяка, о. Теофіла Бузенка, о. декана Франка Істочина, о. Лева Парендовського та о. диякона Г.Валковинського з Арізони, увійшов урочисто до храму. Хор церкви св. Андрія під кермою молодого і талановитого диригента Григорія Галик-Голутяка, своїм співом возвеличував ці незабутні хвилини першої зустрічі в тій церкві Первоієрарха Мстислава. Під час Архиєрейської Служби Божої в цей день відбулась знаменна подія архиєрейського освячення храму, та внесення антимінсу. Блаженніший Митрополит прочитав митрополичу грамоту-свідоцтво прилучення у склад Української Суверенної Православної Церкви в ЗСА і діяспорі, яку він передав у руки голови парафіяльної ради Івана Паркера. Відбулося також освячення в священичий сан о. Григорія Валковинського з Арізони.

Під час багатої своїм змістом і красою Архиєрейської Служби Божої пролунали незабутні пастирські слова Митрополита Мстислава, якими він підкреслив особливу ласку Творця для України і її народу, вибравши його для великої місії на славу правди Божої. „Добрий Творець, — навчав Митрополит, — обдарував нас особливою увагою та вибрав нарід український для великих чинів..."

Коротку змістовну проповідь на тему значення рідної Церкви та глибини чину християнізації України Володимиром Великим виголосив парох церкви о. Григорій Подгурець.

Після архиєрейської Служби Божої в авдиторії парохії відбулася величава зустріч з Митрополитом, який прибув туди в почоті отців на чолі з парохом церкви о. Григорієм Подгурцем, та якого щиро, як батька і брата, вітали присутні гості з нагоди 40-річчя його єпископської хиротонії. Владика, що було йому питомим протягом років, скромно і невимушено привітався з присутніми, давніми знайомими і новими. Засіли за столи. А.Ролевс від жіночого товариства піднесла Блаженнішому спеціяльний торт.

Започаткував зустріч-бенкет молитвою і благословенням страв Блаженніший Митрополит скромно і урочисто, якому відспівано „Многії Літа". Панував піднесений настрій та щира родинна атмосфера. Майстром церемонії цієї зустрічі був Іван Паркер. Під час бенкету вітали Владику та промовляли: о. Г.Подгурець, Микола Чумак від церкви св. Андрія, інж. Августин Рудник від УНСоюзу, відділів у Лос Анджелесі, інж. Віталій Візир зі Сан Франсіско, Олександер Скоп зі Сан Дієґо, кінопродуцент Юрій Менделюк, який при тій нагоді передав парохії портрет покійного о. Петра Маєвського; Василь Списарчук та автор цих рядків від української радіопрограми „Пісня України".

У своїм слові Митрополит подякував усім за привіти і привітав новоприлучену та воз'єднану в однім тілі української святої Православної Церкви, парохію церкви св. Володимира, що він довершив цього дня. Владика висловив щиру любов до неї та тверду віру в успішну працю для Бога і України вірними тієї церкви на чолі з її парохом о. Г. Подгурцем, якому у ці хвилини передав і свої архипастирські поради та побажання.

В мистецькій частині бенкету присутні вітали сольові виступи відомої української співачки з Лас Веґасу, Джой Брітен, яка хоч і народилася у Канаді, проживає у чужому оточенні, відчуває себе українкою та недавно видала платівку своїх пісень, виключно з українським репертуаром. Її мистецький спів полонив усіх присутніх, які вітали також виступ нашого співака-тенора Миколу Семчишина, що професійно передав свій репертуар.

Зустріч нашого почесного гостя, Владики Митрополита Мстислава, була гідним завершенням його першої візитації церкви св. Володимира у Лос Анджелесі.

Д-р Святополк Шумський

Вшанували губернатора

Губернатор стейту Коннектикот Вілліям А. О'Ніл (другий зліва) був почесним гостем на імпрезі, яку спонзорувала з метою зібрання фондів українська і мадярська громади стейту. Імпреза відбулася у ресторані Ню Гейвен 19-го серпня ц.р. з участю понад 100 осіб. Крім губернатора, на імпрезі, керівником якої був Орест Т. Дубно (перший зліва), комишинер стейтового департаменту податкової служби, були присутні Біаджіо ДіЛісто (перший справа), посадник Ню Гейвену, та Михайло Сігурович, голова Відділу УККА. У склад Комітету цієї імпрези входили теж Янош Дечі, проф. Іван Телюк, Леслі Шілягі та Ярополк Гладкий.

ВИСТУП Л.КРУПИ В ЧИКАҐО

Чикаґо, Ілл. — Осередок праці Української Пластової Станиці та городище „Перші Стежі" організують тут в суботу, 2-го жовтня ц.р., о год. 6:30 вечора, в залі Українського Інституту Модерного Мистецтва, при 2320 Захід Чикаґо авеню, концерт-бенефіс піяністки Ляриси Крупи. Після концерту спільна вечеря; вступ 25 долярів від особи, 15 для студентів і емеритів. Ввесь прибуток призначений на цілі нової пластової домівки.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Дорогого КУЗЕНА

бл. п. проф.
БОГДАНА СТЕФАНОВИЧА
буде відправлена
ПАНАХИДА
в суботу, 2-го жовтня 1982 р. о год. 9-ій рано
в церкві св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
Після ПАНАХИДИ відбудеться **ТРИЗНА**
в Українськім Народнім Домі в Ірвінґтоні, Н. Дж.
Просимо Приятелів і Знайомих згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.
РОДИНА

Замість квітів на свіжу могилу Дорогої нам
бл. п. Ірени Костів
на ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ зложили:
Ірена Христя КАМІНСЬКА $50.00
Муха ПІДГОРОДЕЦЬКА 25.00

Співробітники Українського Відділу
Нюйоркського Програмного Центру
Радіо Вільна Европа — Радіо Свобода,
а також всі співробітники української
редакції в Мюнхені

висловлюють глибоке і щире співчуття своїй Колезі з мюнхенської редакції

ГАННІ ШЕПКО

у зв'язку з передчасною кончиною Її Чоловіка відомого художника

Томи Шепко

З глибоким смутком повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих (особливо Буковинців) про те, що в суботу, дня 4-го вересня 1982 р., в Баффало, Н. Й., після серцевої недуги, відійшла у Вічність
наша Дорога
ДРУЖИНА, МАТИ І БАБУНЯ
св. п.
ТЕТЯНА з КНЯГИНИЦЬКИХ
ДУШЕНКО
мґр права, мисткиня-малярка, поетеса, суспільна працівниця, визначна меценатка ФКУ, багатократний член-фундатор Східньо-Европейського Дослідного Інституту ім. Вячеслава Липинського у Філядельфії, Па., меценатка Патріяршого Фонду та жертводавець на інші різні суспільно-національні цілі.

ПОХОРОН відбувся в Баффало, у вівторок, 7-го вересня 1982 р. Похоронено Покійну на кладовищі св. Матвія Ґадинвил, Ню Йорк.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

СТЕПАН ДУШЕНКО — муж
ЛІДІЯ АННА з мужем ЕДВАРДОМ
МИХАЙЛО ДМИТРО з дружиною МАРІЄЮ
КАТРУСЯ І ХРИСТИНКА — внучки

Колишні Працівники Пресового Концерну „Українська Преса" у Львові
з приводу невіджалуваної смерти Основника і Власника Концерну
сл. п.
ІВАНА ТИКТОРА
складають своє глибоке співчуття
Наталці Тиктор-Кавуля
Дочці Покійного, невтомного промотора й популяризатора українського друкованого слова на Рідних Землях, колишнього старшини Леґіону Українських Січових Стрільців і Української Галицької Армії, заслуженого культурного і громадського діяча.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ГРУПА КОЛИШНІХ ПРАЦІВНИКІВ В-ва „УКРАЇНСЬКА ПРЕСА в ЗСА І КАНАДІ

Увага! **Філядельфійська Округа!** *Увага!*

ЗАХОДОМ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНС ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

відбудеться

в суботу, 16-го жовтня 1982 року
в залі Дому УНСоюзу у Філядельфії, Па.
при 5004 Н. Олд Йорк Рд.

СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС

з такою програмою

1. Значення вишколу секретарів-організаторів
2. Основи життьового забезпечення
3. Наш „товар" — роди Союзового забезпечення
4. Як здобувати членів (Психологія забезпеченевої акції)

Доповідають на курсі:

Володимир Сохан — головний секретар
Степан Гавриш — головний організатор

До участи в курсі запрошується всіх Відділових секретарів і урядовців Округи. Також запрошується до участи всіх тих громадян, а головно молодь, які хотіли б працювати для Українського Народного Союзу.

Початок Курсу — година **1-ша по пол.**

Вечором о год. 6-ій відбудуться **в цій залі**

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

в яких повинні взяти участь секретарі, Відділові урядовці і конвенційні делегати всіх Відділів, які входять у склад Філядельфійської Округи. Також запрошується до участи в нарадах членів і не-членів УНС

В ЧАСІ ПЕРЕРВИ — СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА

У зборах візьмуть участь:

Володимир Сохан — головний секретар
Степан Гавриш — головний організатор
д-р Богдан Гнатюк — головний контролер
Іван Одежинський — головний радний
Василь Пастушок — головний радний

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ

Інсп. Осип Бакай, *почесний голова* — **Петро Тарнавський**, *голова*
Василь Колінко, *секретар* — **Іван Данківський**, *касир*

В справі Альманаха

З уваги на поважні кошти видання Альманаха та на велике підвищення поштових оплат, як теж, щоб заощадити зайвого труду та видатку тим, які досі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо висилати передплатникам, які вже зголосили нам бажання його отримати, та всім, що у найшвидшому часі його замовлять, висилаючи до Адміністрації „Свободи" свою точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 долярів.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ

повідомляє, що

в неділю, **17-го жовтня 1982 р., о год. 2-ій по пол.**
в залі Українського Народного Дому
при 766 Стейт вул., ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ПЕРТ АМБОЙСЬКОЇ ОКРУГИ УНС

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці і конвенційні делеґати наступних Відділів:

26, 104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 349, 353, 372

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців.
3. Обговорення осінньої кампанії.
4. Обговорення загальних союзових справ.
5. Схвалення організаційного пляну праці на останні місяці цього року.
6. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Уляна Дячук, головний касир УНС
о. протопресв. Степан Біляк, головний контролер

ЗА УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Захарко, *голова*
Дарія Оріховська, *секретар* — **Іван Бабин**, *касир*

Увага! *Увага!*

ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ ЗАХІДНЬОЇ КАНАДИ

В неділю, **10-го жовтня 1982 р., о год. 10-ій ранку**
в залі Українського Національного Об'єднання
при 10629 98-ій вул. в ЕДМОНТОНІ, Альберта, Канада

відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ І ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ ЗАХІДНЬОЇ КАНАДИ

до участи в яких є запрошені всі члени Окружної Управи, відділові урядовці наступних Відділів:

391, 404, 419, 421, 428, 444, 445, 482, 491, 493, 494, 495, 497, 498, 500, 502, 503, і 505
та делеґати 30-ої Конвенції УНСоюзу.

У зборах візьме участь

мґр Іван Геврик, головний контролер УНСоюзу

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

ЮРІЙ ГВОЗДУЛИЧ, *секретар* — **Мґр ІВАН ГЕВРИК**, *голова*

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСО „ТРИЗУБ" - „ІНТЕР" СК 1:1

Дня 12-го вересня ц.р. усі активні дружини копаного м'яча УСО „Тризуб" розпочали свій осінній сезон. Перша дружина відбула зустріч з італійським клюбом „Інтер", закінчивши її ремісовим вислідом 1:1. Резерва „Тризуба" зазнала поразки з резервою „Інтер" 0:1. Дружина юнаків 15-ть років віку і нижче програла з юнаками Нортгамптону вислідом 2:6. Ґолі для „Тризуба" стрілив Д.Кол.

Дружина 12 років і нижче зазнала поразки з однолітками Нортгамптону 0:3.

Дружина 12 років і нижче програла свою зустріч з клюбом Бейзелтон вислідом 2:5. Ґолі для „Тризуба" здобули С.Німчук і А.Кульба.

Дружина у віці 10 років і нижче, єдина, здобула перемогу в зустрічі з клюбом „Ліберті Белл" вислідом 4:1. Усі чотири ґолі для „Тризуба" стрілив Н.Санторе.

Наймолодші „Тризубівці" у віці 9 років і нижче програли високим двоцифровим вислідом із клюбом „Парквуд" 0:13.

М.С.

26-ГО ВЕРЕСНЯ РОЗПОЧНЕТЬСЯ СЕЗОН ШЕЙФЕР ЛІҐИ НЮ ДЖЕРЗІ

Згідно з повідомленням канцелярії Шейфер Ліґи Ню Джерзі, президентом якої вдруге за порядком був вибраний українець, член УСВТ „Ч.Січ" Петро Смук, сезон копаного м'яча „Мейджор Дивізії" почався у неділю 26-го вересня ц.р. У склад тієї півпрофесійної дивізії ввійшли два польські клюби „Вісла" і „Соколи", „Рома" Петерсон, Арменіян-Амерікен „А", „Інтер-Сербія" Елизабет, клюб „Еспана", перша дружина УСВТ „Ч.Січ" і два нові клюби, що здобули собі право переходу з І-ої дивізії Довер С.К. і „Джувентуд Сан Мартін" С.К.

Усі клюби - суперники єдиної української дружини „Ч.Січ", включили до своїх складів ряд нових заавансованих змагунів, що прибули з різних країн та тих професійних, що закінчили сезон у професійних дружинах АСЛ і НАСЛ.

Наша дружина здана виключно на власні сили своїх вихованців.

Подаємо календар змагань „Ч.Січі" в осінніх місяцях: 3-го жовтня на виїзді в Карні „Соколи" — „Ч.Січ"; 10-го жовтня на площі Фарчерс Ґров „Ч.Січ" - „Інтер-Сербія", 5-та год. по полудні; 17-го жовтня — на виїзді в Нюарку „Еспаня" - „Ч.Січ"; 24-го жовтня на виїзді в Пассейку ПАЛ — „Ч. Січ"; 31-го жовтня, год. 5-та, на площі Фарчерс Ґров „Ч. Січ" - СК „Рома"; 7-го листопада, год. 5-та на площі Фарчерс Ґров „Ч.Січ" - „Вісла"; 14-го листопада на виїзді „Арменіян - Амерікен" - „Ч.Січ"; 21-го листопада на виїзді „Джувентуд Сан Мартін" - „Ч.Січ". Юнацькі дружини „Ч.Січі" виступатимуть в юнацькій Лізі Ґарден Стейт, сезон в якій розпочнеться на початку жовтня. Змагуни в юнацькому віці 10 - 19 років життя у Північному Ню Джерзі мають ще змогу включитися в активні дружини „Ч.Січі", які після закінчення осіннього сезону братимуть участь в іграх у зимових місяцях у закритих залях.

(от)

ВІСТКИ З УКРАЇНИ „СЕРЙОЗНІ ЗАНЕПОКОЄННЯ"

Щораз частіше появляються неґативні вістки ТАСС про господарів наступної Олімпіяди, що відбудеться в 1984 році в Лос Анджелесі, Каліфорнія. Совєтські спортові політруки витягають на світло денне різні нісенітниці, здогади і видумки, щоб ними приготовити своїх спортовців до можливого бойкоту тієї Олімпіяди і цим самим зреваншуватися за бойкот американськими спортовцями попередньої Олімпіяди, що відбулася у Москві. Як відомо, цей бойкот спричинила Москва своєю інвазією на Афганістан. В останніх тижнях ТАСС поширив занепокоєння секретаря польського олімпійського комітету Я.Павлюка. Ось що непокоїть червоних росіян: „Необхідна й гарантія властей США в тому, що під час Ігор на спортових спорудах і в Олімпійському селищі не буде ніяких політичних заходів та демонстрацій, у тому, що спортсменів убережуть від різного роду політичних екстремістів, які діють у США під покриттям кличів про так звані 'політичні свободи'. Такі гарантії необхідні для збереження атмосфери миру для нормальних виступів учасників Ігор."

Іншими словами, російські політруки наказали Павлюкові висловити те, що їх найбільше пече, а саме — акції українців, балтійців, поляків й інших народів, які особливо в Мюнхені і Монтреалі мирно, але переконуючо дали розголос про російський імперіялізм також у спорті. Бож кінець-кінцем, чому спортовці „радянської" України не можуть репрезентувати тієї великої „радянської республіки" окремо, коли ця „республіка" є, наприклад, репрезентована окремо в ООН, ЮНЕСКО й інших міжнародних організаціях? Чому росіяни не хочуть допустити власних спортовців на олімпіяди, але вперто заповнюють їх місця спортовцями з України, Білорусії й інших народів СССР?

(от)

В Ню Йорку концертом відзначили 40-річчя УПА

Ню Йорк, Н.Й. (в.л.). — В неділю, 26-го вересня ц.р., тут у залі середньої школи Вашінґтон Ірвінґ відбулося заходами Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій - метрополітального Відділу УККА, добре зорганізоване і переведене свято для вшанування 40-ої річниці з дня створення Української Повстанської Армії, яка, як відомо, понад 10 років змагалася у трудних умовинах проти двох тоді найбільших потуг в Европі, брунатної фашистівської Німеччини і червоної большевицької Москви.

Програма розпочалась американським національним гимном, що його відспівала Світляна Вожаківська-Тонкошкур. Вступне слово виголосив голова КОУАО інж. Михайло Шпонтак, привітавши перед тим численних отців обидвох українських Церков, президента СКВУ мґра Івана Базарка, пані Оберко, дочку леґендарного командира УПА Степана Хріна, численних представників організацій і установ, воїнів всіх українських формацій та присутніх, які у числі понад 600 осіб зібралися на залі. При тому він відчитав короткі писемні привітання від голови проводу ОУН і ЦК АБН Ярослава Стецька, конґресменів Пітера Пайзера і Маріо Біяджджі, Головного Уряду СУК „Провидіння" за підписом головного предсідника о. шамбеляна Степана Чомка, Об'єднання другої Української Дивізії УНА та інших. Роксоляна Стойко-Лозинська представила з черги асистента сенатора Альфонса Д'Амато Зеню Муху, яка сказала кілька слів по-українськи, а потім відчитала резолюцію ч. 248, запропоновану сенатором в Конґресі ЗСА 17-го вересня ц.р., яка була двічі прочитана на засіданні Сенату, а потім передана до Комісії юстиції. Резолюція рекомендує президентові ЗСА Роналдові Реґенові проголосити день 14 го листопада „Днем УПА" і докладно пояснює, як дійшло до створення цієї підпільної армії. При тому З. Муха запевнила в імені сен. А. Д'Амато його підтримку для української визвольної справи і української спільноти в Америці.

Головну доповідь на цьому святі виголосив відомий політичний, суспільно-громадський і націоналістичний діяч ред. Ярослав Гайвас, який ствердив, що збройна сила українського народу, УПА, не тільки протиставилась понад 10 років окупантам, але її Головне Командування зрозуміло і систематично реалізувало одну з основних цілей - збереження української єдности і дисципліну, щоб не допустити до повторення ситуації з часів Українських Визвольних Змагань в 1918-21 роках і притаманної українському народові отаманії, через яку ми не зуміли збудувати і вдержати самостійної держави. Доповідач також ствердив, що вся пропаґандивна кампанія Москви, ведена на протязі років, не мала успіху, свідченням чого можуть бути рухи спротиву в Україні й інших поневолених Москвою країнах та інший спротив. За що боролася УПА? Цього ми ще не сказали на повний голос народам вільного світу, хоч ми, українські поселенці на Заході, зобов'язані це зробити. Цю висоту на зовнішньо-політичному відтинку ми зможемо здобути тільки спільно, в об'єднанні, а ніколи в роздрібненні, - заявив прелеґент. УПА ніколи не боролася за якісь партикулярні чи партійні інтереси, а вона була армією всього українського народу і її основною ціллю було здобути Українську Соборну Незалежну Державу і засвідчити тяглість української визвольної боротьби за волю.

У першій мистецькій частині виступив чоловічий хор з Філядельфії „Прометей" під дириґуванням Михайла Длябоги і акомпаньяментом Ірени Ґелех, проспівавши три пісні: „За рідний край" - М.Гайворонського, „Карпати" - І. Шамо, (соліст Іван Павлічка) і „Моя любов" - М. Длябоги із солістом Ігорем Кушніром і Омеляном Татунчаком.

У другій частині виступив дівочий хор Осередку СУМ-А ім. ген.-хор. Т. Чупринки в Ню Йорку „Жайворонки" під мистецьким керівництвом Лева Стругацького і акомпаньяментом Олесі Фурди. Хор виконав: „Живи Україно" - муз. М. Гайворонського, слова О. Олеся, „Виростеш ти, сину" - муз. А. Пашкевича, муз. обр. Р. Степанюка, „А мати ходить на курган" - муз. А. Пашкевича і „Ось день війни" - муз. обр. М. Федоріва, фортепіяновий дострій Т. Левицького. Солістами виступали улюбленці нюйоркської публіки Галя Блага і Бриґіда Заяць.

Велике і непроминаюче враження викликала деклюматорка Оля Шкафаровська-Рудик, яка з вмінням прорецитувала „Вірний ліс" В. Завадовича.

Програму завершив вже згадуваний хор „Прометей" трьома піснями: „Хор норманів" - муз. А. Вахнянина, слова К. Устіяновича, „Плотогони" - муз. Кос-Анатольського, слова Т.Северюка і „Грай, бандуро, грай" - муз. І. Шамо. Після останньої пісні публіка влаштувала довготриваючі овації і вимагала наддатку, на що диригент М. Длябога мусів погодитися.

Програму свята закінчено могутнім українським національним славнем, що його заінтонував хор „Прометей" і підхопили присутні. Про скромне, але естетичне прибрання сцени подбав інж. Тарас Гірняк.

Українські студенти...

(Закінчення зі стор. 1)

рах праці і тепер зломаний тілом, але не духом, очікує своєї гибелі.

Багато західніх країн пробували полегшити його долю. Декілька сенаторів і конґресменів ЗСА намагалися спонукати совєтський уряд звільнити його. Австралійський уряд дозволив йому на в'їзд до цієї країни після звільнення. Багато канадських державних мужів і репрезентанти різних урядів цікавилися його спавою, але все надаремно.

Ваша Святосте! Ми маємо почуття, що слово Намісника Христового, промовлене на користь цього світського мученика, полегшить його становище, а може навіть виєднає йому волю.

Ми просимо Вашу Святість прийняти вислови нашої щирої відданости і любови".

ПРОПУЩЕНО ПРІЗВИЩЕ

У дописі Дмитра Микитюка п.з. „Помер д-р прав і поручик УСС Теофіль Шухевич („Свобода", ч. 183 з 28-го вересня) у 16-му рядку знизу пропущено прізвище. Правильно має бути: „...д-р Степан Шухевич (син о. Євгена, брата Володимира Шухевича)..." — Ред.